

LBRIS

We know
books

Marius Ianuș

POEMELE
DE LA
„LUMINA”

*Se dedică Danielei Șontică, poetă și jurnalistă, cea care
mi-a deschis porțile cotidianului Patriarhiei Române.*

Garofina
2023

1. CARTEA CÂNTECELOR, A SCRISORILOR ȘI A AMINTIRILOR	
Artă Poetică.....	5
Ultimul poet român.....	6
Cântec pentru Împărat.....	7
Balada Părintelui Gherasim de la Colciu.....	8
Cântec de trecere.....	10
Pelerinii.....	11
Adu-ți aminte.....	12
Suflet Ortodox.....	13
Scrisoare către România.....	15
Scrisoare către Generația Identitară.....	16
Scrisoare către Imperiul Sionist.....	18
A doua scrisoare către Imperiul Sionist.....	20
Camarazi, azi sunt trist.....	22
Treziți-vă !.....	24
Recviem pentru Crocodilul Ghena.....	25
Să ne vedem în Rai!.....	27
Ce faci de Ziua Oamenilor Singuri ?.....	28
Și cum ar fi ?.....	30
Amintire estompată.....	31
Am nevoie de tine.....	33
Umbra unui surâs.....	34
Cântecul unui frate întors de la Athos.....	35
Colind interior.....	36
Cântec de inimă pustie.....	37
Cântec târziu.....	39
Ploaia, câteodată.....	40
Cântec de iarnă bolnavă.....	41
Regrete.....	42
Iubire vișinie.....	43
Pasărea Noptii.....	45
Cântec desfăcut.....	47
Cântecul Pârâului.....	48
Ciornă a unei scrisori a lui Nichita Stănescu - sau a mea - către Dumnezeu.....	49
Dans macabru și contradans.....	50
Catren cu trenă.....	51
Marea.....	52

Dorință.....	53
Cântecul pălăriei.....	54
Liderul iubirii.....	56
Meta poem de dragoste.....	57
Serenadă.....	58
Odă Poporului Român.....	59
Iubirea mea.....	60
Milioane de minciuni.....	61
Unui critic literar.....	63
Ștefan Octavian Iosif.....	64
Baladă pentru Ucraina.....	65
Comemorare.....	69
Inimă însângerată.....	70
Și voi.....	71
Ziua în care vom muri.....	72
Divorț de tine însăți.....	73
2. CERERE ÎN CĂSĂTORIE	
Nicio zi fără tine.....	75
Iubita mea a luat forma mâinilor mele.....	76
La Plăcinte.....	77
Draga mea.....	78
Uneori aș vrea.....	79
Hibernare în doi.....	80
Cerere în căsătorie.....	81
Din jos de castel.....	82
Drum către tine.....	83
Cântec de iarnă.....	84
Cântec de dragoste.....	85
Cântec dobrogean.....	86
Glasul iubitei mele.....	88
Mic cântec de dragoste.....	89
Vino cu mine!.....	90
Câte-n lună și în stele.....	91
Flori pentru Prințesa Prințeselor de Hârtie.....	92
Omuleți de plastilină pentru iubita mea.....	93
Măgura Codlei, Dragostea mea.....	94
Cristina Dicusar`.....	95
Așa eram.....	97
Așa-s acum.....	98

„Nu e păcat
Ca să se lepede
Clipa cea repede
Ce ni s-a dat ?”

Mihai Eminescu

LIBRIS | Window books

1. CARTEA CÂNTECELOR, A SCRISORILOR ȘI A AMINTIRILOR

Artă Poetică

Cea mai înaltă
formă de har :
simplitatea
cântecului popular.

Cea mai firească
formă de iubire :
Să fii cu neamul
care plânge-n tine.

Ultimul poet român

Mă simt ca ultimul poet român –
o specie pe cale de uitare,
un mastodont cucernic și bătrân,
halucinând de rimă și candoare.

Vă cer iertare că scriu românește
și că-mi iubesc poporul meu răpus.
Iertați-mi inima care bodogănește
că mai avem și noi ceva de spus.

Iertați-mă că inima mea bate
pe cântecul ce vine din strămoși
și că nu-mi trebe altă libertate
și că nu scriu pentru simandicoși.

Voi scrieți „globalist”, pe romglezește,
și-ați vrea să-l engleziți pe cititor.
Vă plângeți că românul nu citește...
Romănu-i ortodox, nu vânzător!

Eu scriu ca ultimul poet român,
cu eleganță chiar și-n disperare.
Eu scriu cu disperare, dar umil
când văd cum România noastră moare...

Mă simt ca ultimul poet român,
un inorog dintr-o poveste veche,
un făt-frumos dintr-un poem bătrân,
un exemplar ce nu are pereche.

Sunt ultimul poet al țării mele,
sunt ultimul mesaj venit, feeric,
din cerul cu sticliri prelungi de stele.
Sunt ultima scânteie-n întuneric.

*(Pentru refren
versurile ultimei
strofe
se pot așeza în
ordinea 4-2-3-1.)*

În atâția ani de viață
n-am știut că ești aici
cu o targă de speranță,
așteptând să mă ridici.

Eu mergeam pe drumul sorții
plin de ură și venin
și simțeam cum umbra morții
îmi preschimbă viața-n chin.

Eu Te caut și acuma
cum Te-am căutat atunci
când zdrobindu-mi nebunia
ai știut cum să m-apuci.

Acum viața mi se pare
ispășire de păcat
și-aștept moartea, ca pe-o floare,
să mă ducă la-Mpărat.

Și mergând pe drumul sorții
îmi țin capul mai plecat,
nu de frica umbrei morții,
ci să nu fiu judecat.

Eu Te caut și acuma
cum Te-am căutat atunci
când zdrobindu-mi nebunia
ai știut cum să m-apuci.

Și Te caut în neștire
și se umple duhul meu,
că în lumea de-amăgire
Tu ești Unul Dumnezeu !